

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא פ"ג ה"ו],
(ב) [תענית כו: לא. כתובות
נד:ג, ג] תמיד דף לג,
(ד) [זבחים דף קא, ה] ס"א
ה"ה, (ו) [ויקרא ז, ו] (ז) [וע'
תו' זבחים פב: ד"ה כיון],

תורה אור השלם

1. וְהִבְשֵׁר אֲשֶׁר יֵגַע בְּכֵל
טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בְּאֵשׁ
יִשְׂרָף וְהִבְשֵׁר כֵּל טָהוֹר
יֵאָכֵל בְּשֶׁר: וַיִּקְרָא זֶה
2. הֵן לֹא הוֹבֵא אֶת דְּמָה
אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל
תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בְּקֹדֶשׁ
בְּאֵשׁ צִוִּיתִי:

וּיְקָרָא י' יח

הגהות הב"ח

- (א) רש"י ד"ה משום
חשד וכו' ומעמידים שם:
(ב) שם ד"ה שמה חזן וכו'
שערפתם וא"ל פנימה
היתה: (ג) תוב' ד"ה
בשלמא וכו' אע"ג דכתיב
תשרף אלמא מותרת
לא משמע וכו' דהוא
תשרף:

מוסף רש"י

חזור וישורפו. כלאמן
צפרק כל שעה (עיל)
(ד.) בקודש בלא משק
דנמוקו צלמו שיפוטו
(עיל חס.) לפני היורה.
מקום צהר הים שם
שם צהר הדקן גדול
שזורפין פטור קדשים
קלים כלאמין צוחים
(קד.) צפרק טבול ים
ברכות חס. וכע"ז עיל
(ד.) שמה נבכס דמה
לפני ולפנים. ממשותבו
אמה למד שך אמה להם
ממחלה. מוקדמך קן לא
הוצא ונא פימה (ובחים)
(קד.)

מוסף תוספות

- א. [ו]לעולם כדאמרין
מעיקרא דדווקא.... תוס'
שאנץ. ב. דבשער המזרח
דעזרת ישראל לא היו
יכולין ליכנס שזהו לפני
מעזרת נשים הרבה. שם.
ג. והנותר ממנו באש
תשרופו, אבל מי שאינו
ראוי לאכילה שנפסל לא.
שם ע"ב.

חוזר ושורפו בו'. אלמא מיעוטו שנפסל מעמי המערכה נמי שרפינ: כן באכסמי. שאין לו עמים שורפו מעמי המערכה ומתני בצעל הציט: שהחוק בדרק. לא הטריחוהו לחזר על עמים דקמני וכן מי שיצא אלמא בצדוק דדרך עסקינן: רב וציר. כרב חמא מוקיס

למחלוקת דרב חמא דרין דלית ליה
עצים שם עשאורו כליקין והחזיק
דדרך דקמי מתני' לאשמועינן חזרה
נקט לה ולא משום עצים דהוא הדין
ללא החזיק: **באז לשורפו כו'** כדמפרש
טעמא: **לידי הינות מהן**
הגהה אחרת והנאה זו אינן צו מעילה
דנפאי ב"ד הוא ועל מנת כן מקדישין
אותו: **משום חשד** שלאחר שרפתן
מחזירין מותר העצים לתוך ביתן
והרואה חושדן בגובי עני המעברה
והנין מהן: **קני וחריב**. קנים וחריבות
של דקל הכל יודעים שאינם מעני
המעברה לפי שקלים הם וגשפרין מהר
ואין להם המעברה מתקיימן צדן ומשום
חשד ליכא אבל משום בושח איכא:
סני הסס במסכת תמיד: **ראש**
המעמד הממונה על כך מעמיד
את הטמאים של בית אב בכל צדק
בשער המזרחי כניסת כל אדם לזה
הבית: **עדי לנישן**. שם מהרו מולטמא
והיי דוריה שאלה היה מוטלת
עליהן והיה להן ליזמר: **משום חשד**.

שלא יחסדוס שמפני מלאכתן הן נחדלין
מלבוש לעבוד עבודה^(ה) ומעמידן שם
כדי שיראו אותם בני אדם ויודעין
שמחמת טומאה הם חדלין. ואיידי
דאיידי לעיל בזה פלוגתא דרמני
החשד נקט לה לא: מפני. הכל
יודעין שגטילים הן לה המלאכה והכל
מניחין עבודה מפני מלאכתן דהני
משום חשד ליכא ואין צריך להעמידם
שם ולתמן דלומר כדי לביישן צריך:
אי נמי דקדילי שישורא. מפשילי
צבילים שהיא אומנות קלה וישנה
מעט ואין בני אדם שחודין שיחדלו
מלבוש לעבודה מפני גטילוס מלאכה זו:
ברבנ' הפסח שנטמא או שיא
ישרף מיד. בצרבעה עשר ואין צריך
להשהותו עד הבוקר של ששה עשר
שתעבור לרמזו דהיינו לילה אחד ומיהו
צ"ט לא מצי שריף ליה כדיליף לקמן
(דף פג:) דאין שורפין קדשים צ"ט:
נפסולו הצעלים אם שמתם דאין
שפסולו בצבוס אלס מחמת דבר דאין
שאין לו אוכלין: **גב'** בשלמא נטמא.

טעון שריפה: דכתיב והבשר וגו'. וגבי קדשים קלים כתיב: שמה נכנס דמה. אל הקודש לכפר בהיכל ונפסלה כדכתיב (ויקרא ו) וכל חטאת אשר יוצא מדמה וגו' א"כ הוא יפה עשיתם ששרפתם: שמה חוץ למחיצה. חוץ לעזרה יצאת ומקרא יתירא דרשי לה דלא ליאכרצן פנימה אלא הכי צעא פנימייהו צירשא שמה יצאת לה ולא היטה פנימה וחס קן הוא יפה עשיתם ששרפתם (ו) פנימה היטה ולא יצאת הא למדנו שאם יצאת היה לו לשורפה: נעמא. והבשר אשר יגע וגו' גבי שלמים כתיב וכ"ש קדשי קדשים דחמייר: אלא יוצא. בחטאת אשכחן וקדשים קלים מנלן דמחירי ליה מנא דמתנימין שריפה ליוצא דפסח: לן דמה. של בהמת קרבן דחמיירין צוזכרין (דף נז. ט.) מנין לדם שנפסל בשקיעת החמה שגא' ציום הקריבו אל וצחו ציום שאתה יוצא אתה מקריבו כו': נשפך

מיד אלא בעיבור צורה אי לאו דמסיק להלכתא גמירי לה מאי קא
גמירי להכתא ומה צריך גזירה שזה אלא ודאי דפסולו בגופו ש
בקרש היתה. רש"י פירש דרשינא מפנימה וכן ר"ח ור"י
מזמקוס הקדש: "**בשרלא**" משמא גלי רחמנא בקדש
כמיז קשי קדשים ומאי קאמר והוא דרין דדרשינן ככל שעה (נשלח)
לחמא לרבות קדשים קלים דללי

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

רב וביד אמו לעולם בדאמר מעיקרא. פי' בקונטרס דרב זצי לא פליג אלדר חמא בר עוקבא ואינו אלא מפרש טעמו וקשה לבייבי"א דלא מזינו בשום מקום שיאמר לעולם כו' כדי לפרש וגראה לו חמא בר עוקבא ורב פסח לא פליגי דרב חמא בר עוקבא מחיה רבא דכרחיאן רבא דבייבי"א וזרי

חוזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה אמר
בן חמא בר עוקבא לא קשיא כאן "באכסנאי
באן בבעל הבית רב פפא אמר הא והא
באכסנאי כאן שהחזיק בדרך כאן שלא
החזיק בדרך רב זבד אמר לעולם כדאמר
מעיקרא כאן באכסנאי כאן בבעל הבית ואף
ע"ז דלא החזיק בדרך באכסנאי כיון דלית ליה
עשאוהו כציקנין דתנן הציקנין שורפין אותו
לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה
ת"ר^א באו לשורפו בחצרותיהן ומעצי המערכה
אין שומעין להן לפני הבירה ומעצי עצמן אין
שומעין להן בשלמא מעצי המערכה
בבצרותיהן אין שומעין להן דילמא פיישן
מינייהו ואתו בהו לדי תקלה אלא לפני הבירה
לממעצי עצמן מ"ט לא רב יוסף אמר^ב שלא
לבייש את מי שאין לו רבא אמר^ג מפני החשד
מאי בינייהו איכא בינייהו דאייתי קני
וחריותא דלא הוי למערכה^ד תנן התם הראש
המעמד היה מעמיד את הממאין על שער
המורה מ"ט אמר רב יוסף כדי לביישן רבא
אמר^ה מפני החשד מאי בינייהו איכא בינייהו
ממפנקי אי נמי דקא גריל שישורא: **ברתני'**
הפסח שיצא או שנממא ישרף מיד נטמא
הבעלים או שמתו תעובר צורתו וישרף
בששה עשר ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף זה
ישרף מיד לפי שאין לו אוכלין: **גמ'** בשלמא
טמא כתיב והבשר אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף אלא יוצא מגלן דכתיב^ו זה
לא הובא את דמה אל הקדש פנימה^ז אמר
לו משה לאהרן מדוע לא אכלתם את החטאת
שמא נכנס דמה לפני ולפנים אמר לו לאו
אמר לו שמא חוץ למחיצתה יצתה אמר לו
לאו בקדש היתה אמר לו אי בקדש היתה
והוא לא הובא את דמה אל הקדש פנימה מדוע
לא אכלתם אותה מכלל דאי נפקא אי נמי עייל
דמה לפנים בת שריפה היא בשלמא נטמא
גלי רחמנא בקדשים קלים^ח כ"ש בקדשי
קדשים אלא יוצא אשכחן קדשי הקדשים
קדשים קלים ותו הא דתניא לן דמה

קצוה קודם שיהיה נותן
ש"ך דנות שהיה רא
לא תותירו אלא
בצ"ה מחטאת לאחר
שנכנס דמה לפני
הה"ק לא היה
כתיב ר"ש דקרא
למימר לחמ"ד בעי
דקרא יוחנן דקרא ליה לקרא
ובשר חדא מילתא וכן
ע"ז צורה וספיר מייס
נכנס דמה לפני ש
דמיד אך קשה על זה

ד' ולרצה צר מצוה דאפי' (מ) מיד קצרה הוא וצדס וצדס ראה דדריש מאכל תאכלו
ם קלים והוא הדין בקדש
והצער לרבות עמים ולבונה
בעו הכשר ולא קדשי קדשי

פב.

עַה א מ״י פֿרָק יט מַהֲלִי
פֿסוּלִי מוֹקֶדֶשׁן הֶלֶכָה
ח:
עו ב ג ד מ״י פֿ״ד מַהֲלִי
ק״פ הֶלֶךְ ג:
עז ה ו מ״י פֿ״ו מַהֲלִי
ז:
עח ז מ״י פֿ״ז מַהֲלִי
קֶרֶבן פֿסַח הֶלֶכָה ג
יפֿרָק יט מַהֲלֻבוֹת פֿסוּלִי
מוֹקֶדֶשׁן הֶלֶכָה ז:

רבינו חננאל

חזרו ושפרו לפני הבריה.
 ושנינו לא קשרו אתם
 באכסנא שאין לו חצר.
 משנתנו בכלל הבית
 באכסנא זה א"ע" שלא
 הותקין בדרך עשאוהו
 שביקינו שפרקין אותו
 לפני הבריה בשביל ליהנות
 מעצמי המכורה. ת"ר
 לשפרו בחצרותיהן מעצי
 המכורה. שמועין
 להם חיישין דלמא פשיט
 מעניהו ומדליקן תחת
 ובשילו ודאי הוה לדי
 וקחלה. מעצי עצמן לפני
 הבריה אין שומעין להם
 שלא לביש מ' שאין לו.
 ואם ששמי ששארן

ויקחם ויחשדוהו הוואם
 כי עצי הקדש לקח. ואנן
 הוואם קיי וחזרתו וואס
 קעגנזיג חזירות שאין ארצין
 למערכתה כדנתן במדי
 בצללו ון גויילן להביא
 אגודתו של שץ קען, מועצין
 מי שאל לבייש את
 מי שאל לו. תנן התא
 בתבחימי ספוק פ' ראש
 המעמד הדין מעמיד את
 הטמאים בשער מזהר, רב
 וסוף אמר רב לביישן
 אמר מפני השדש
 ששמו יכנס יחשדוהו נשאם
 יכנסו יחשדוהו ין לעבוד
 יכנסו בנכס ודין מטיאם.
 פ' מפתח לאו בר עבודה
 אהו, הילכין יכנס שאם
 שש חשד. ואי ארץ
 שישורא אין שם ביוש,
 שישורא אומר במלאתו
 הווא מעלסא.

[illegible]